

ДЕЧЈЕ ЦАРСТВО

Предшколска установа „Наша радост” - Лучани | април 2019. | број 5

1969-2019

ПУ „НАША РАДОСТ”
ЛУЧАНИ

Садржај:

Реч директора.....	3
Наши ђаци.....	4
Учимо оно што живимо.....	6
Важни догађаји.....	11
Актуелности.....	13
Страна за родитеље.....	17
У разговору са сестром на превентиви.....	23
Забавна страна.....	25
Интервју с председником општине Лучани.....	26

Издавач: ПУ "Наша радост", Радничка бб, 32240 Лучани.

За издавача: Миланка Ружић. **Уредници:** Ивана Павловић, педагог и Јасмина Достанић, васпитач. **Сарадници:** васпитачи ПУ "Наша радост".

Штампа: Фото Оскар, Лучани. **Графичка припрема:** Драган Ђукић.

Поштовани родитељи и децо,

Пред Вама је 5. број нашег часописа „Дечје царство“. Ове године славио пола века постојања наше установе, тако да ће, и сам часопис бити у духу обележавања јубилеја. Предшколска установа током ових година се мењала, а те промене се односе, не само на изглед оба објекта, већ и на промене у приступу васпитно-образовном раду. Наша мисија свих ових педест година је остала иста, а то је добробит деце. Њу остварујемо кроз препознавање и адекватно реаговање на дечије потребе, пружање подршке породици и јачање родитељских компетенција.

Ако се осврнемо на претходну годину, можемо бити задовољни. Имали смо реконструкцију објекта у Лучанима, увођење HACCP – (HAZARD ANALYSIS CRITICAL CONTROL POINTS) система безбедности хране у оба објекта, успешан завршетак пројекта „Мали пријатељи“, награду на Сајму дечијег издаваштва, успешне рецитаторе и др.

Пред нама су велики изазови, обезбеђивање просторног капацитета у сврху већег обухвата деце предшколским васпитањем и образовањем, понуда различитих кратких програма за децу у сеоским подручјима, професионални развој запослених, као и пријем стручних лица у раду са децом.

Велику помоћ и разумевање предшколска установа има од представника локалне самоуправе, који су се показали као добри партнери у реализацији пројеката који се односе на побољшање материјално техничких услова оба објекта.

Године испред нас обавезују да међусобну сарадњу подигнемо на виши ниво у циљу препознавања најбољег интереса деце.

Миланка Ружић, директор

Интервју са ученицима Основне школе „Котража“ у Котражи

1. По чему највише памтиш своје дане у вртићу?

- Оно чега се највише сећам из вртића је наша Мини-мини матура. То ми је био најлепши и најтужнији дан, онда приредбе за Дан вртића и радионице са мамама и татама. У нашем вртићу је била најукуснија храна на свету. Али никад нећу посебно заборавити моје другаре и васпитачице.

2. Ко је био твоја васпитачица и по чему ти је остала у сећању?

- Моје васпитачице су биле Милкица Дмитрић и Ђурђа Шушић. Оне су биле стварно најбоље. Увек су нас тешиле када смо били тужни, мирили нас када бисмо се наљутили једни на друге. Волеле нас, мазиле и пазиле. Плакала сам када је била матура што се растајемо.

3. Шта си научио/ла у вртићу?

- Научила сам да не будем себична, да будем самостална, да не узимам туђе ствари без питања, да се лепо и играм и културно понашам, да поштујем правила и још много тога.

Неда Вујичић

1. По чему највише памтиш своје дане у вртићу?

- Памтим по дружењу са другарима и учењу нових ствари. По лепим данима у школи, доброј и лепој васпитачици. Имала сам најбоље другарице и другаре. Памтим и писање својих првих слова, учењу о другарству и одрастању.

2. Ко је био твоја васпитачица и по чему ти је остала у сећању?

- Васпитачица ми је била Катарина Богичевић. Памтим је по њеним лепим поступцима. Понекад је била строга, али праведна. Учила нас је лепом понашању, правом другарству, решавању проблема на леп начин.

3. Шта си научио/ла у вртићу?

- У вртићу сам научила да читам и пишем. То није све, научила сам пуно тога о пријатељству и љубазности. О поштовању старијих и понашању према њима. И то што сам научила у вртићу, то ћу заувек и радити.

Наташа Филиповић

1. По чему највише памтиш своје дане у вртићу?

- Своје дане у вртићу највише памтим по игрању и учењу. Омиљене игре су нам биле игре са коцкама и луткама. Волела сам да цртам и бојим. Чак сам волела и да спавам, када моји другари нису, то ми је било омиљено време, после ужине. Моја омиљена храна у вртићу био је најукуснији грашак са месом.

2. Ко је био твоја васпитачица и по чему ти је остала у сећању?

- Васпитачице су ми биле Ђурђа и Милкица. Са њима нам је увек било лепо. Научиле су нас да се понашамо лепо у вртићу и улици. Играле су се са нама, научиле нас песмице, рецитације и много тога.

3. Шта си научио/ла у вртићу?

- Научила сам да све делим, да се не свађам и да решавам проблеме. Научила сам игре рачунања, да пишем слова, цртам и рецитујем. Учествовала сам на такмичењу рецитатора и то ми је остало у сећању као леп догађај.

Љубица Милутиновић

Интервју са ученицима Основне школе „Горачићи“ у Горачићима

1. По чему највише памтиш своје дане у вртићу?

- По дружењу, несташлицима и смећу...

2. Ко је био твоја васпитачица и по чему ти је остала у сећању?

- Моја васпитачица је била Маријана Шкулетић. Памтим је по доброти и разумевању за нас. Понашала се са пуно љубави као друга мајка.

3. Шта си научио/ла у вртићу?

- Основну културу. Да ценим и поштујем ствари око себе. Да чувам и своје и туђе. Да решавам проблеме на праве начине и не улазим у конфликте.

Бобана Басарић

1. По чему највише памтиш своје дане у вртићу?

- По слози са другарима, пуно времена проведеног у дечијој правој игри и доброј васпитачици.

2. Ко је био твоја васпитачица и по чему ти је остала у сећању?

- Моја васпитачица је била Тоња Радоњић, која ми је остала у лепом сећању по томе што нас је научила пријатељству, како бити добар пријатељ, водити рачуна о другоме, одржавати пријатељства и градити нова.

3. Шта си научио/ла у вртићу?

- Научила сам вредне лекције о пријатељству, другарству. Научила сам да делим, да рецитујем најлепше песмице. Највише сам волела приредбе и програме које смо спремали.

Ана Радисавчевић

1. По чему највише памтиш своје дане у вртићу?

- По песмици „10 љутих гусара“, играма и осмесима које смо имали ујутру када дођемо у вртић.

2. Ко је био твоја васпитачица и по чему ти је остала у сећању?

- Маријана Шкулетић, моја омиљена васпитачица. Сваког дана нас је дочекивала са осмехом и играла се са нама занимљивих игара које нисмо знали. Научила нас је колико је битно бити срећан и насмејан.

3. Шта си научио/ла у вртићу?

- Да ценим своје другове и другарице, да се културно понашам и да знам шта су правила понашања и у групи и када нисам у њој. Хвала вртићу на битним лекцијама.

Кристина Савић

Млађа јаслена група, Лучани

Мали смо још увек,
Да рецитујемо и цртамо,
Али најбоље знамо
Одрасле да насмејемо.
У нашој групи посебност се крије,
Имамо тројке,
То за шалу није.
Од 1972. догодило се није,
Зашто таква срећа сада да се крије?

Млађа јаслена група, Гуча

Ми смо група најмлађа, верујте чак и најслађа. Осамнаест нас за сада има, дружимо се ми са свима. Пружамо руке ка великом свету и јако корачамо, освојићемо планету.

Старија васпитна група, Гуча

Дечица су ваша мила старију групу оформила. Совице је наше име поносимо ми се њиме. Играмо се сваког дана, то духовна нам је храна. васпитачице су нам Вера и Ана, најбољи смо када су са нама. Ирену и Сару већ сви добро знају, два Акија, Николу и Лару. Наше две Милице су као бомбонице, Мартин и Филип праве су фаце. Валентина је као балерина, две Анастасије деле име. Уна је наша нова другарица, за њу сви кажу „права лепотица“! Не заостају за њом Хелена и Марта, Миљан и Вељко као два су брата. Наше две Јоване воле играрије, Михаило је понос групе старије. Урош и Игор стално се смешкају Док три Лене и Бојана фризура намештају. Вања и Васо су другари прави, Давид Кости друштво прави. Укратко само, ово смо ми, за Совице треба да знају сви.

Старија јаслена група, Лучани

На спрату се чује граја и музика,
Коцке слажемо, сликовнице листамо,
Питамо се, чија је то лутка.
Нисмо више најмлађи,
Дајемо на знање,
Нас је све више,
А суза све мање.

Млађа васпитна група, Гуча

Бумбараста
Умиљати
Безбрижни
Аутентични
Марљиви
Амбициозни
Радознали
Цвркутави
Иновативни

Млађа васпитна група, Лучани

Тек смо дошли из јаслица,
пуни нових идејица.
Дуг нас пут чека,
док не дође нова група нека.
До тада ћемо учити,
са свима се дружити,
љубав ширити
и снове откривати.

Средња група, Гуча

Ја у вртићу

Будим се уз шољу топлог млека
пут до вртића сада мене чека.

Тата или мама до вртића ме прате,
уз пут слушам њихове савете: „Буди
добар, с другарима се играј и лепо ручај“

Мари или Љиљи трчим у крило,
волим кад ми кажу: „Мало моје мило“!
Било је свих игара, чак и Рине, ринге раја
вртићем је одјекивала весела средње
групе граја.

Прошли су доручак и слатка ужина,
на спавање сада иде,
цела наша дружина.

Тако су леви наши вртићки снови.
Којима нико не може да одоли.

Мирисни ручак, васитачице нам деле
И дају додатке за оне који то пожелеле.

До куцања на вратима, траје наша бајка
Препуна добрих вилењака.

У заносу игре видимо позната лица
дошли су да нас воде кући из вртића.

Другарима кажем велико „ћао“,
долазим и сутра
да наставимо дружење
тамо где смо стали.

Средња васпитна група, Лучани

Већ смо све научили.
Правила да поштујемо,
другаре да волимо,
коцке не ломимо.
Активни смо јако,
место нас не држи,
Правило је наше
дођи да се играш,
около не кружи!

Старија група, Лучани

Још само годину,
Дружимо се са вама.
Онда одлазимо учитељицама.
Зато ћемо годину ову
Учити још више,
Како мешамо боје, пишемо слова
И зашто падају кише.

Старија јаслена група, Гуча

Пуна је соба паметних главица, много дечака, а мало девојчица. Вреднице, пчелице смо праве: приче причамо, певамо, играмо и вежбе радимо, другарство градимо.

Мешовита група, Гуча

Ми стварамо, анализирамо, лакоћом истражујемо, пријатељство нас радује, инспирише, јача, активности наше талентом зраче. Енергијом и љубављу тумаче. „Мали пријатељи“.

Мешовита јаслена група, Лучани

Чудна нека дружина,
под Јасеном ужина.
деле зрно проје
на двоје, на троје.
То мрави ручају
у своме царству
и певају песму,
песму о другарству!

Мешовита и предшколска група, Котража

Нисмо истих година
ни исте висине,
нама није битно
ко о томе брине?
Исте су нам жеље
слични су нам снови,
сваки дан догађаји нови.
Учимо заједно,
бојимо свет,
коцкица до коцкице,
Бубамаро лет, лет.
Осмехом љубав покажи,
тако радимо ми,
у Котражи.

Предшколска група, Лучани

Знамо да смо лепо, бистри, здрави.
Нека јавност чује цела,
да смо деца зрела, смела.
Нек објаве прве стране
Да смо већи него лане.
У септембру, путујемо даље
Куцамо на велика врата
Основне школе.

Предшколска група, Гуча

Како функционише свет
схватити није лако
али ми то радимо
баш овако- лако.
После реда учења
дође ред игара,
а кроз игру дечију
најбоље се ствара.
Кроз цртеже показујем
шта све удем и знам,
увек сам у друштву
никад нисам сам.
Тате и маме
увек нам помажу
све што не улемо сами
они нам покажу.
Од обичних прича
настају бајке
зато се са васпитачицама
потруде наше драге мајке!

Предшколска група 2, Лучани

Има нас осамнаест, предшколци смо ми. Учимо уз игру, песму и смех, све до пола четири. Волимо време проведено овде, јер свакакве нове ствари се догоде. Недостајаће нам вртић када у школу одемо, али са поносом ћемо оцене да бројимо.

Предшколска група, Вича

Шта се у нашој групи ради,
пријатељство ту се сади.
Код нас се још и пева
пријатељство нам сазрева.
Ујутру се игра и учи,
а затим се иде кући.
За нас бриге нема
јер група смо мала и вредна.

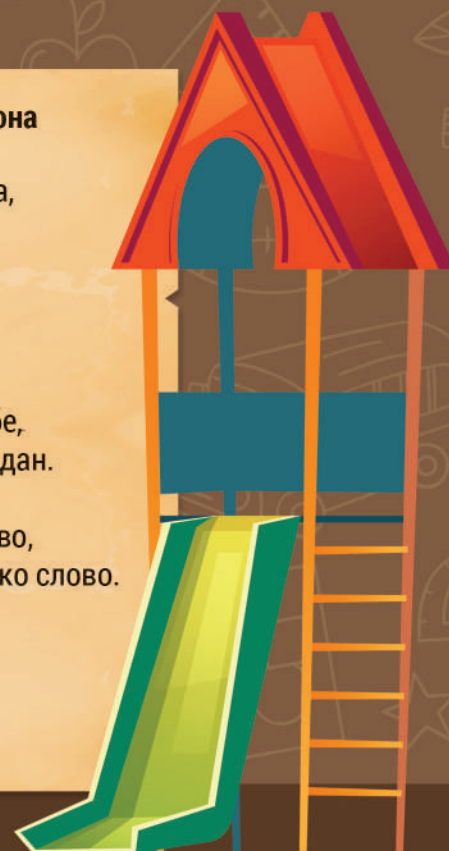
ППП Горачићи

У Горачићима, у предшколској групи,
13 другара у септембру се скупи.
Вредно раде, уче и боје уз помоћ своје васпитачице Тоње.
Осам девојчица и пет дечака,
својом причом и радом увесељавају свако лице.
У њиховој групи другарство влада,
увек су спремни за рад и пуни елана.

Предшколска група, Каона

Представљамо се свима,
који желе да знају.
Ко смо, шта радимо,
Да нас боље упознају.
Кроз игре разне
из дана у дан,
упознајемо свет око себе,
зашто се смењују ноћ и дан.
Учимо, истражујемо,
увек тражимо нешто ново,
желимо да научимо свако слово.
Колико су један и један
нисам знао
док ми друг Јован
бомбону није дао.

Важни догађаји

„Изокренута бајка“ на Нушићијади

На позив предшколске установе из Ивањице, васпитачи су извели представу за децу „Изокренута бајка“, на традиционалном фестивалу „Нушићијада“. Том приликом, на Дечјој сцени у Великом парку окупио се велики број деце и мештана, како би присуствовали програму за најмлађе.

Надамо се да ћемо и овог августа имати прилику да присуствујемо овом великом догађају, који је једна од најпосећенијих културних манифестација нашег краја.

„Стих по стих-пријатељство“

Традиционално, већ другу годину за редом, деца из наше предшколске установе, учествују на такмичењу рецитатора „Стих по стих-пријатељство“, које се одржава у Ариљу.

За разлику од претходне године, ове године смо направили полуфинале, у оквиру наших група. У жирију су се нашли професори српског језика и књижевности Ангелина Икодиновић и Милан Грововић.

На даље такмичење и пласман за финале у Ариљу, према стручним оценама, освојиле су Елена Икодиновић из Гуче и Љубица Милутиновић из Котраже.

Фестивал маске

На 25. предтакмичењу за Фестивал маске у Гучи, под покровитељством КУД-а Абрашевић, предшколска група из Горачића освојила је треће место за групну маску и освојила пласман за велико финале у Чачку.

Хуманитарна представа „Кад се вештица заљуби“

Традиционално, у месецу децембру, када обележавамо Светски дан деце са хендкепом, организујемо и хуманитарну представу.

Ове године, представа под називом „Кад се вештица заљуби“, одржана је 3.12.2018. у Гучи и 11.12.2018. године у Лучанима.

Захваљујући доброј сарадњи са Центром за културу Лучани у Гучи и Дому културе у Лучанима, васпитачи су још једном успели да обрадују најмлађе и испуне салу смехом и позитивним емоцијама.

Овом приликом прикупљена новчана средства су подељена онима којима је у том тренутку било најпотребније. Приликом уручивања новца, ком су присуствовали директор вртића, васпитачи, представници Центра за социјални рад, нико није остао равнодушан и емоције су се виделе на сваком присутном лицу.

ПУТОВАЊЕ ДУГО 50 ГОДИНА

Прича о педшколској установи почиње пре равно 50 година. Идеја о институционалној бризи о деци почиње од индустријског развита мале општине Лучани, отварањем Хемијске индустрије „Милан Благојевић“. Први објекат Дечијег вртића „Наша радост“ изграђен је 1969. године у Лучанима, објекат у Гучи изграђен је 1972. године.

Велику заслугу за отварање Дечијег вртића имао је и тадашњи председник Скупштине општине Деспот Дејан Бојовић, који је делатност Вртића описао као „организовање дневног збрињавања деце; обезбеђивање друштвене исхране, одмора и рекреације за децу, као и помоћ родитељима нарочито запосленим у збрињавању и васпитању деце“. У свом образложењу истицао је важност игре и заједничког живота. На самом почетку број деце уписане у Вртић био је 60, да би се тај број убрзо готово удвостручио и достигао 120-оро уписане деце.

Први директор била је Вера Ђекић, која је остала запамћена као синоним успешног вођења установе готово четири деценије. Она је одабрана да траје као утемељивач предшколског васпитања и образовања деце предшколског узраста.

Када је 1999. године писао прву монографију о нашој установи, угледни новинар и књижевник, Радован М. Маринковић назвао је Веру Ђекић ктитором, духовним и физичким задужбинаром дечје заштите у општини Лучани. Своју визију организованог и институционалног збрињавања деце реализовала је кроз успешно развијање предшколског програма, указивањем о значају укључивања што већег броја деце у вртић. Саставни део успешног рада био је професионални развој запослених, континуирано стручно усавршавање и праћење новина у области васпитања и образовања. Неоспоран је и њен значај у отварању припремних предшколских група у оквиру основних школа, тако да су готово све школе у Драгачеву имале групу предшколаца са којима су радили васпитачи. Готово 80% деце обухваћено је организованим васпитно-образовним радом годину дана пред полазак у школу. Поред предшколске деце, обезбеђен је и продужени боравак за основце до завршеног четвртог разреда. У то време је за децу узраста од три до шест година, која нису похађала вртић, организована играоница, једном седмично два сата, као и учење енглеског језика, које је захваљујући професорки Гордани Шоћ постало забава за децу.

Повремени програми којима се кроз различите стратегије даје на значају и данас, реализовани су и тих давних осамдесетих година кроз различите организационе форме („Весела играоница“, „Мали кино“, „Мала причаоница“). Један од значајних подухвата васпитача из тог периода био је и организовање „Путујућег вртића“.

ПУТОВАЊЕ ДУГО 50 ГОДИНА

Искуства реализације „Путујућег вртића“ користиле су и друге установе у окружењу. Васпитно-образовни рад је организован на основу два модела (модела А и модела Б), која се разликују у погледу положаја детета у васпитно-образовном процесу. Дуги низ година модел А је био заступљен у објекту у Лучанима, а модел Б у објекту у Гучи.

О њеној визији говоре и подаци из 1983. године који се односе на оцену Међуопштинског педагошког завода у Чачку: „Судећи по општем стању у Вртићу, како у Лучанима, тако и у Гучи, по општој организацији, радној атмосфери и односима може се констатовати да је ово веома добро организован колектив, да су одговорни односи у раду са децом, у сарадњи са родитељима и у раду на реализацији програма у целини“ као и оцена републичког надзорника крајем 1999. године: „Креативност васпитача, медицинских сестара и успешно руковођење директорке Vere Ђекић, учинило је ову установу посебном.“. То потврђују многобројне награде и признања.

Изузетан ентузијазам Vere Ђекић, и изнад свега љубав према деци, створили су снажан креативан колектив, о коме су се родитељи и друштвена заједница само похвално изражавали. Године 1986. Саветник Републичког завода за унапређење васпитања и образовања уписала је у свој извештај: „Дечији вртић у Лучанима ужива у Србији висок углед који је стечен радом и залагањем колектива“.

Мора се такође напоменути изузетно ангажовање на смештају и збрињавању избеглица, што чини Веру изузетним хуманистом.

Током бомбардовања 1999. године објекат у Лучанима је био знатно оштећен. Уз помоћ Норвешке организације и Републичких средстава, вртић је обновљен међу првим у Србији.

Добри темељи организованог институционалног збрињавања деце, допринели су да се предшколска установа, тада Вртић, развија брзим темпом у модерну институцију од великог значаја за општину Лучани. Од тада предшколска установа је партнер не само општини, већ и широј локалној заједници, родитељима и другим образовним институцијама.

У периоду од 2005-2009. године на челу установе је васпитач Нада Гавриловић. То је период када се уводи обавезно похађање припремног предшколског програма, регулисаног Законом о основама система васпитања и образовања.

ПУТОВАЊЕ ДУГО 50 ГОДИНА

Установа тада добија свој први Развојни план са тачном мисијом и визијом за период од пет година, такође почиње израда Годишњег плана рада, са конкретним задужењима свих који учествују у васпитно-образовном процесу. У складу са основном делатношћу предшколске установе, велики значај се даје здрављу и неги деце, тако да је интензивирана сарадња са здравственим институцијама. Исхрана деце је строго контролисана у изради јеловника учествују стручна лица-нутриционисти. Установа је и даље лидер у области предшколског васпитања и образовања у окружењу са бројним приказима примера добре праксе. Сарадња са породицом је кључни фактор у оптималном развоју деце. Родитељи су и даље активни учесници васпитно-образовног процеса, учествују у креирању програма, конкретних активности, уређењу простора. Велики значај се даје унапређењу родитељских компетенција, родитељима се пружа подршка кроз организовање трибина, предавања, тематских родитељских састанака. Вртић постаје незаобилазна установа у свим сферама друштвеног живота локалне самоуправе. Ресурси локалне заједнице се користе у сврху реализације васпитно-образовног рада.

На месту директора нашли су се и Зоран Вучићевић, Вера Зириковић (2010. и 2011. године). Једну годину успешног вођења установе имала је Зорица Вукајловић (2011. године).

Љиљана Дмитрић на челу установе била је у периоду 2012 - 2016. године. Њена визија је била модерна установа која прати савремена достигнућа у области васпитања и образовања. Један од најважнијих пројекта у том периоду било је и отварање „Школице живота“, подржане од стране Фондације „Новак Ђоковић“. Циљ отварања полудневног боравка за децу од три до пет година је повећање обухвата деце неким обликом предшколског програма. Као директор, препознала је значај хуманитарних акција, тако да смо почели са хуманитарном продајном изложбом под називом „Ко хоће нађе начин, ко неће нађе разлог“, која је имала за циљ прикупљање новца за најугроженије породице на територији општине. У периоду док је била на челу установе велики значај давала је промоцији добре праксе, тако да су васпитачи имали успешне презентације свог рада на стручним конференцијама и стручним сусретима васпитача и медицинских сестара. Наши васпитачи су виђени на „Нушићијади“, са представама које су биле намењене деци. Љиљана Дмитрић водила је рачуна о материјално-техничком побољшању установе, израђен је велики број пројеката, као што су: уређење дворишта у оба објекта, видео-надзор, доградња собе, енергетска ефикасност. Неки од ових пројеката су касније успешно реализовани. Иноватор је била у области примене савремених технологија, установа је добила сајт, такође и facebook страницу. Васпитачи су добили могућност да приступе е-Twinning платформи преко које је реализован пројекат „Мали пријатељи“ са вртићем из Пољског града Лобеза. Издавање часописа „Дечије царство“ био је храбар подухват који ове године има пето издање. Такође, руковођење установом оцењено је највишом оценом од стране спољашњих евалуатора и Министарства просвете.

Од 2017. године на челу установе је Миланка Ружић. Без обзира на наслеђе које јој је остало од претходног директора, сусретала се са низом проблема, који се највише односе на просторно проширење капацитета, велике листе чекања и немогућност пријема све деце. У потпуности је реновиран објекат у Лучанима, отворене су две мешовите групе (јаслена у Лучанима и васпитна у Гучи). Велики су изазови пред директором у наредном периоду у циљу пријема деце у предшколску установу, обухвата већег броја деце било којим обликом предшколског програма у мањим срединама, као и пружање подршке родитељима у развијању родитељских компетенција.

Пројекат „Мали пријатељи“

Након иницијалног упознавања две предшколске установе из Лобеза и Лучана, пројекат се наставио кроз још две фазе. У другој фази су деца из Лучана, упознала Пизи, девојчицу, која је главни јунак серијала цртаних филмова. Девојчица у хаљини веселих боја, побегла је из тањира са кнедлама и кренула да упознаје градове Пољске. Наша деца су кроз различите активности упознала овај лик, док су деца из Лобеза упознала Аћима, јунака емисије „На слово, на слово“, његове приче, интересовања и доивљаје.

Трећу фазу пројекта, обележило је путовање кроз градове, обе земље, њихове знаменитости, бројне садржаје, који осликавају културу и традицију. Различите активности васпитача и деце, допринеле су успешној сарадњи и позитивним оценама на еTwinning платформи. Сви задаци и циљеви постављени пројектом су реализовани у предвиђеном временском року.

Ова прича је само почетак. Установа са васпитачима има у плану да започне и неке нове пројекте, који ће у многоме подстаћи рад и побољшати васпитно-образовну праксу запослених.

Васпитач није само едукатор

Када говоримо о професији и звању васпитача, сетим се једне анегдоте коју сам скоро прочитала.

Дечак је питао васпитачицу, зашто пешке долази на посао. На шта је она одговорила: „Па немам кола“. Логичан одговор малишана био је: „Па купи.“. Васпитачица је објаснила да је за куповину потребно пуно новца. Дете, искрено и спонтано је одговорило: „Па наравно да немаш довољно новца, када не идеш на посао као моја мама, већ се по цео дан играш“.

Над овом констатацијом малог детета се морамо зауставити.

Које су то вештине и способности које један васпитач мора да поседује, да би свако учење било налик игри?

За посао васпитача су потребне пре свега одређена карактерне особине и црте личности, које се осликавају на његов однос према васпитно-образовном раду и деци.

Без обзира на стечена знања, писане садржаје на које се васпитач ослања у планирању и реализацији васпитно-образовног рада, методе и начин приступа су оно што га издваја. Дечија природа је она која диктира темпо и начин рада.

У том процесу васпитач је пре свега **посматрач**, који кроз сагледавање свега онога што дете зна и може, одлучује о приступу.

Да би заинтересовао децу, пробудио у њима жељу за истраживањем, мора да искористи све своје вештине и способности и буде свестрани **аниматор**. У овој причи васпитач је сам себи најбоље средство рада. Тако кроз представљање драмског теста, он постаје глумац, обраду музичких текстова, музикални солиста, сликовитим приближавање теме деци, кроз цртеже, симболе, уметник. Јер како деци, за коју је већина појава које их окружују, апстрактна, приближити и развијати појам о истима?

Питали сте се како то изгледа у пракси?

Уколико Ваше дете овог месеца учи о животињама, тај процес ће проћи кроз одређене фазе.

Васпитач пре свега кроз разговор са децом прави „грозд“, онога што деца знају о животињама. Дечији одговори и питања су полазна тачка. Шта је то што знају, а шта би желели још да сазнају.

Затим се одлучује о мењању средине. Креативност васпитача је у овој фази на испиту. Целокупну средину у којој деца уче, он ће обогатити новим ситним детаљима, који ће навести децу на размишљање и истраживање. У овом случају, то ће бити цртежи животиња, њихових станишта, различити неструктурирани материјали, прављене маске са ликом животиња и друго. Децу ће на тај начин анимирати и подстаћи њихову знатижељу.

Тада кроз низ драмских, музичких и физичких активности се труди да задовољи потребу за развојем и напретком кроз све аспекте развоја.

Он ће сада певати са децом „Вук и овца“, опонашаће животиње, обући ће костим и изненадити децу у новом издању, направиће представу, користиће вуницу, салвете, зрневље, папир и боје, да ослика поједине животиње, донеће им сламу, направиће кућицу за „три прасета“, играће нове покретне игре „Вук и јагње“, „Скључао се мали јеж“ и многе друге.

Пустиће вашу децу да се играју у прашини и земљи, да траже мраве и праве сопствене мравињаке. Направиће акваријум, деца ће се играти водом, увидети како и зашто је битно мењати. Направиће са њима колекцију инсеката, које ће они сами скупљати. Позваће Вас да донесете свог кућног љубимца у вртић.

Затим ће, својим сарадничким способностима, искористити ресурсе у околини. Ваша деца ће посетити сеоско газдинство, ветеринара, библиотеку у потрази за енциклопедијама, које ће им проширити досадашња сазнања.

Дете из ове игре, која је у многоме планирана, излази са искуствима и знањима, која је стекло на најбољи могући начин, а да није ни свесно да је то било учење, далеко од слова, писане речи, простог препричавања и монотоних разговора које оно не разуме.

Зато васпитач није само едукатор, он је модел понашања, посматрач, организатор, партнер, аниматор и још пуно тога.

Васпитач је неко ко пре свега познаје дечију душу и кроз свој посао негује и дете у себи, које из године у годину расте, али не мења оно најбитније искрен и отворен приступ пун љубави и емпатије.

Јасмина Достанић, васпитач

САРАДЊА ВАСПИТАЧА И РОДИТЕЉА

Константна сарадња родитеља и васпитача је од велике важности приликом прилагођавања детета на вртић, али и за његов боравак у установи након адаптације. Сарадња је неопходна за правилан развој и напредовање детета, доприноси унапређивању рада васпитача и развоју родитељске улоге.

Сарадња са породицом базира се на неговању партнерског односа, поштовању личности и улоге родитеља, професионалном односу према информацијама добијеним од родитеља и поштовању приватности породице. Узајамно поштовање и сарадња између родитеља и васпитача је апсолутно у корист деце.

Са родитељима комуницирамо на различите начине : родитељски састанци, индивидуални разговори, радионице – како са родитељима, тако и са бакама и декама, анкете за родитеље, панои, информативни центар за родитеље, различити облици заједничких акција, али и свакодневни разговори приликом пријема, односно преузимања детета из вртића.

И још једном успешна сарадња породице и вртића важан је предуслов оптималног развоја детета. Васпитачи и родитељи су на заједничком задатку, неге, васпитања и образовања, и због тога је веома битна отвореност и објективност приликом размене информација.

Добром сарадњом дјелијају сви: васпитачи – боље разумевање детета, самим тим боље планира и прилагођава активности везане за васпитно-образовни рад. Родитељи потврђују властите родитељске компетенције, а ДЕТЕ СЕ У ТАКВОМ ОКРУЖЕЊУ ОСЕЋА СИГУРНО И ВОЉЕНО.

Александра Бошковић, васпитач

Све чешће у разговору родитеља може се чути „васпитач се сваког дана жали на моје дете“, „опет ми се данас васпитачица жалила на њу/његу“.

Поштовани родитељи, када Вам васпитач препричава неки догађај, износи мишљење, упућује Вас на нешто што се догодило тога дана, он се не жали. Покушава на конструктиван начин, разговором, кроз заједничку анализу да дође до одговора зашто долази до неког понашања или до узрока, који се можда не види одмах. Немојте схватати то као негативан коментар, већ као потребу васпитача да на другачији начин дођете до решења.

Васпитач је у својој групи онај који има контролу и жели да атмосфера буде позитивна. Ви, као родитељ најбоље познајете своје дете, па свака повратна информација, везана за било који контекст из дечијег живота је васпитачу од непроцењивог значаја.

Будите искрени!
Будите отворени!
Будите партнери!

„Васпитач се жали на моје дете“

Васпитач је ту да упозна Ваше дете, пружи му максималну подршку у његовом развоју и напредовању. То је наш задатак! Свако дете је јединствено и посебно. Нису сви путеви лаки, али васпитач је ту да нађе најбољи. Зато драги родитељи, он се не жали, већ тражи помоћ и подршку у потрази за решењем, најбољим за Ваше дете.

Јасмина Достанић, васпитач

Подела кућних послова по узрасту: Створите радне навике код деце

Кућни послови су важан део развоја деце јер кроз њих они уче да брину о себи. Погледајте савете психотерапеута и сазнајте које послове би малишани могли да обављају већ од треће године.

Колико пута сте, немајући стрпљења, уместо детета распремили његове играчке, сложили гардеробу, наместили кревет, поставили доручак... Ако мислите да сте му тиме помогли, грдно се варате.

Према речима психотерапеута Светланке Кнежевић, кућни послови су важан део развоја детета јер кроз њих дете учи да брине о себи, добија осећај одговорности и брже схвата значење речи обавеза.

“Чим дете прохода, треба га учити да склања своју одећу и обућу, да пере зубе и слаже играчке. Како одраста, тако треба уводити све више обавеза и притом га хвалити све док та радња не постане аутоматска, а затим треба увести следећу”, каже психотерапеут.

Она предлаже да детету увек прво покажете како би посао требало да буде обављен и да одвојите мало времена да вежбате с њим.

“Како би се лакше сналазило, можете му на зид залепити подсетник са објашњењем задатака. Рад не сме да се представи као мука и обавеза, већ као саставни део живота”, истиче психотерапеут.

Ако ваш малишан учествује у кућним пословима, далеко ће лакше касније савладати и школске обавезе, а осећаће се и као користан члан породице. Зато радне навике треба стварати од најранијег детињства, а с пословима у кући дете треба да настави и када пође у школу.

Нарочито је потребно децу навикавати да сама раде домаће задатке. Многи родитељи праве грешку петљајући се превише у дечје школске обавезе и помажући им више него што је потребно. На тај начин спречавају дете да створи радне навике и од њега праве несамосталну особу.

3 ГОДИНЕ

Трогодишњак би требало да буде у стању да се сам обуче и скине, али и да вам помогне у неким лакшим кућним пословима попут скупљања играчака.

4 ГОДИНЕ

Дете се самостално припрема за спавање, пере зубе уз ваш надзор, а почиње и да се купа само, наравно уз неизоставну помоћ родитеља.

5 ГОДИНА

Дете може само себи да постави сто и након доручка да га расклони.

6 ГОДИНА

Користи комплетан прибор за храњење, па чак прави себи сендвич. У стању је да очисти своје ципеле и да оде само у комшилук.

7 ГОДИНА

Сређује своју собу, брише прашину са стола, слаже одећу, намешта кревет. Може да баца смеће и да оде до продавнице.

Детињство, прођи поред мене, ја имам телефон

Ако би дете стално желело да иде у коцкарницу сви родитељи би се забринули, али када деца нон-стоп траже и желе телефон или цртани, родитељи не схватају да је то слична зависност. Родитељи на миру ручају, пију кафу, друже се, раде, распремају, кувају, читају новине или такође гледају у телефон... Не би било страшно да родитељи "купе" себи пола сата мира по некад, али ситуација је много гора. Сваки конфликт, свака непријатност, сваки залог... сервира се уз полунесвесно стање детета, јер ту је шарени телефон. То је чиста превара детета, ако мене питате.

Пуно родитеља дало је бебама и старијој деци телефоне и тиме притисло "стоп" на развој своје деце, на стварање незаборавних успомена, стицање нових искустава и преселило њихов ум у виртуелни свет где су деца неми посматрачи.

Када се окренем уназад, недвосмислено схватам да ми је ка остварењу свих жеља мост била моћ комуникације и схватања међуљудских односа.

Друга мајка мудрости коју учавам је стрпљење. Ништа без стрпљења. Била је то тешка лекција за мене.

Трећа, без које се не може ни у једно друштво је компромис. Без компромиса нема брака, кумства, нити пословне сарадње.

Кажу старији: "Да су ми твоје године, а ово искуство, знао бих како живот да искористим", али сваки подмладак има своје искуство и на њему гради будућност. Питам се, шта ће се десити са децом која немају искуство без телефона као места окупљања вршњака, па се може рећи да "године пролазе, а искуства нема".

Четврта и пета краљица успеха су воља и упорност. Чак и ако си био први у реду за неки таленат, без воље и упорности, "можеш да се сликаш". Исто је и са школовањем, започињањем бизниса... А упорност и воља се неприметно граде кроз детињство. Или се површним уживањима, која пружа модерна технологија скоро потпуно блокирају.

Да ли су та деца спремна на коришћење слободног времена без стимуланса са стране? Да ли могу да поднесу непријатност досаде? Познато је да досада деци доноси креативност и машту. Управо то су шеста и седма блокада на мојој листи.

Зависност од телефона

Проблем су вид, кичма, виртуелни свет и виртуелни идентитет... али највећи проблем, по мом мишљењу, је што детињство пролази поред тих непокретних, мирних, ћутљивих особа у развоју. Проблем је у пропуштању. Пропуштању детињства и живота, који нема репризу.

Питам се, шта би се десило да одједном деца остану без телефона? Да ли су оспособљени да пристојно седе и вечерају са 7 година (или су пропустили те лекције)? Да ли умеју да се играју дуже од пола сата? Да ли познају себе? А познајете ли ви своју децу у реалном свету? Да ли су осетили живот или само вешачки свет стимулација??

И питам сада родитеље гласно: Да ли бисте им дали лекове, који их исто тако умирују, да вам не сметају, да ћуте и несвесно гутају храну, да ништа не траже и да им никада није досадно, да им не треба друштво, контакт са вама... ништа да им не треба сем тих чаробних лекића??? Надам се да вам звучи страшно и да је одговор "не". Али можда сте врло сличну ствар урадили. Стопирали сте живот и развој својим малишана, зарад само тренутног мира.

Уместо да буду главни и најактивнији јунаци сопствених живота, деца су постала непомишни и ћутљиви посматрачи, без икаквих додатних жеља.

Хеееј, шта све пропушају ти клинци!! Нису они криви и баш ми их је жао.

Зашто је хигијена руку важна?

Правилна и редовна хигијена, односно правилно и редовно прање руку добар је, једноставан и исправан начин стопирања ширења многих заразних болести које се могу пренети нечистим рукама. То могу бити класична прехлада, грип, заразна жутица или инфекције које се остварују уношењем нечисте хране или воде. Заслуга прљавих руку у распрострањавању цревних заразних болести је толико битна и очигледна да се цревне заразне болести као што су тифус, паратифус, дизентерија и слично називају „болестима прљавих руку“. Исто тако, значајна је и улога руку у ширењу цревних глиста, односно паразита.

Како долази до заразе?

Наша кожа није стерилна. На кожи се налазе микроорганизми који су стални „становници“ наше коже. Зову се и нормална микрофлора коже. Они имају значајну улогу у заштити од патогених микроорганизама који су заслужни за изазивање болести. Исто тако, свако од нас свакодневно долази у контакт и са патогеним микроорганизмима који кад продру у наш организам могу довести до болести. Руке се прљају мноштвом микроорганизама из околине. Микроорганизми се налазе скоро на свим предметима и бићима са којима можемо бити у контакту. На кожи руку се неки микроорганизми с времена на време накупљају. Они нису стално присутни и називамо их пролазна микрофлора.

Потенцијални узрочници болести могу се путем контаминираних руку унети у организам на више различитих начина – путем уста, носа, слузокоже ока, оштећене коже. Улазак могу представити и најмање отворене огреботине. Такође, прљавим рукама се може заразити и храна.

Како се спречава размножавање и ширење опасних микроорганизама?

Инфекције, болести и остале компликације које се могу пренети прљавим рукама се могу превентовати једино редовном и правилном хигијеном руку. Редовно и правилно прање руку треба усадити деци у памет већ у раном детињству. Ране, посекотине и остале огреботине је неопходно заштитити завојима, фластерима или заштитним рукавицама.

Када треба прати руке?

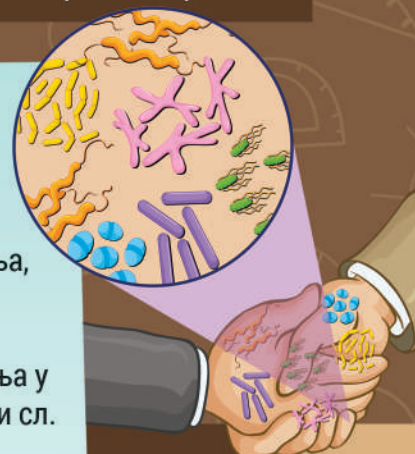
Руке је неопходно прати када су видно задрљане. Треба их прати и:

Пре:

- Јела,
- Активности које се обављају с децом (посебно новорођенчетом),
- Додиривања уста, носа или очију,
- Контактa с болесном особом.

После:

- Јела,
- Употребе тоалета,
- Брисања носа или кашљања и кијања,
- Контактa с оболелом особом,
- Контактa са животињама,
- Повратка у кућу након шетње, играња у парку, куповине, бављења спортом и сл.

Шта подразумева хигијена руку?

Руке треба опрати под млазом текуће воде. Такође је пожељно да вода буде млака, а не врела, јер превише врућа вода може да доведе до оштећења коже. За прање руку треба користити течни сапун, а ако користите чврсти класични сапун, треба га после коришћења испрати под млазом воде и чувати тако да буде сув. Потребно је добро истрљати целокупну површину коже руку: дланове, подлактице, делове коже између прстију, подручје испод ноктију. Све то треба да траје најмање 30 секунди како би било делотворно. Након сапуњања, руке треба добро испрати и осушити. Уколико се за брисање руку користи пешкир, а не папирни убрис, пешкир треба користити само за руке и често га треба мењати. Такође, пожељно је да га користи само једна особа. Ако руке перете у неком јавном тоалету (ресторан, кафић и сл.) руке обришите папирним убрисом. Славину затворите такође папирним убрисом избегавајући сваки контакт опране коже са славинам. Употребљени убрис треба бацити у канту.

Који су најчешћи пропусти при хигијенском прању руку?

Хигијена руку и пропусти који се при њој јављају, настају када се оне перу недовољно дуго, недовољно често или уз недовољну количину средстава за прање и дезинфекцију.

Колико је добро дезинфиковати руке?

Након што се руке оперу, врло је пожељно, а у неким ситуацијама и неопходно да се обави и дезинфекција руку. Поменута дезинфекциона средства се користе да би се број пролазне микрофлоре свео на минимум или потпуно уништио. Трајање ефеката дезинфекције руку зависи понајвише од средстава које се користи и на који начин је процес извршен. Треба имати у виду да се на сваком средству за дезинфекцију руку налази упутство којим се прецизира време трајања дезинфекције.

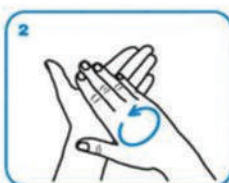
Никада немојте сметнути с ума да се управо највећи број болести шири путем прљавих руку. С тога, на хигијену истих треба обратити посебну пажњу.

Поквасите руке водом

Насапуњајте целе дланове

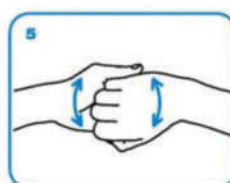
Трљајте дланове кружним покретима

Десним дланом трљајте леви између прстију и обрнуто

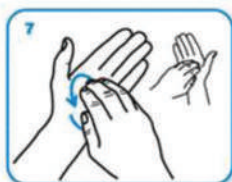
Длан о длан укрштеним прстима

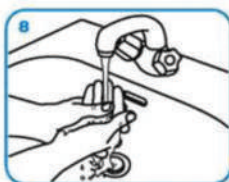
Савијте прсте и спољну страну истрљајте другим дланом

Кружним покретима десног длана истрљајте леви палац и обрнуто

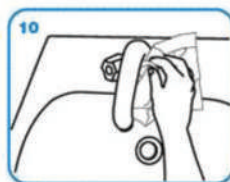
Кружним покретима истрљајте скупљене прсте десне руке о леви длан и обрнуто

Исперите руке текућом водом

Добро осушите руке пешкиром или марамицом за једнократну употребу

Затворите славину пешкиром

...и твоје руке ће бити чисте.

Бикови су далтонисти.
Мачке не осећају сладан укус.
Лубеница је поврће, а парадајз воће.
Пуж може да спава 3 године без престанка.
Тестенину су измислили Кинези.
Торту са сиром су измислили Грци.

Да ли птице имају зубе?

Немају их. Конструкција птичијег тела мора бити лака. Јака вилична кост и зуби би знатно отежали птичију главу, а то би негативно утицало на њихов лет.

Како се животиње споразумевају?

Вране користе најмање 300 различитих врста гакања. Али вране са једног пофручја не могу разумети вране са другог. Инсекти се споразумевају помоћу мириса материја названих фермони, које испуштају из специјалних жлезда. Свици производе серије светлосних бљескова.

Колико година живи корњача?

Код корњача које живе у климатским условима, где се годишња доба разликују, пребројавањем појасева може се проценити старост корњача. Просечни животни век сувоzemних корњача је око 50 година. Познати су примерци стари и до 100 година. Једна корњача, депортована са Мадагаскара имала је преко 140 година.

Занимљивости о птицама селицама

Већина птица селица углавном путује ноћ, па их људи мање запажају.

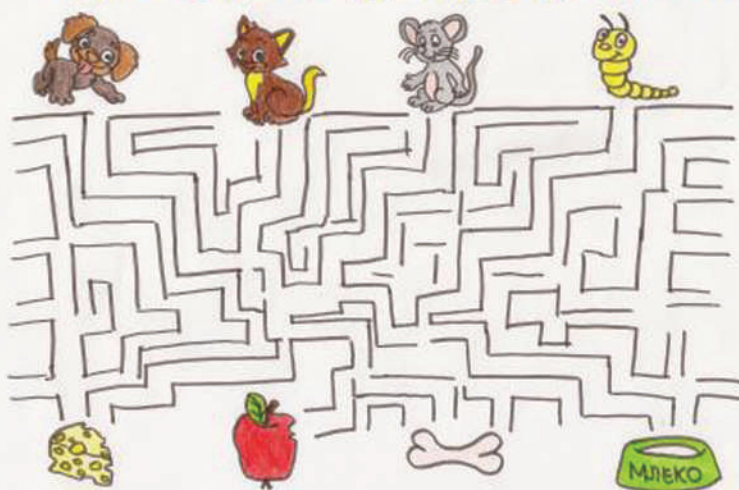
Најдужи пут при сеоби преваљују арктичке поларне чигре. Ове птице прелете око 35000 км, што је приближно раздаљини од једног до другог пола. Арктичке чигре су најбољи и најиздржљивији летачи међу птицама.

Ждрал и лабуд се при сеоби крећу највећим висинама, могу да лете и на висини преко 8000 метара.

2007. је женка једне врсте шљука прелетела дуг пут од Аљаске до Новог Зеланда без заустављања и одмора. Птица је била једна од више њих са одашиљачем. Тиме ова птица држи рекорд у непрекидном лету птица селица.

Процењује се да се годишње сели око 50 милијарди птица.

Помози животињи да стигне до своје хране.

Загонетке

Велике има очи,
лови радо баш по ноћи,
После сваког доброг лова,
спавати иде...

Китњаст има реп,
велики и леп,
лешници су њена храна,
дом јој је свака франа.

Кратке ноге, дуги књун,
тело ми је као чун.
Када ходам, није варка,
ја се љуљам као барка.

Осам ногу има,
то познато је свима.
Брзо мрежу плете,
да мухе у њу слете.

Поштовани председниче колико дуго сте на челу општине и како гледате на дугорочну подршку расту и развоју најмлађих у нашој општини?

Недавно сам сео на председничко место у нашој општини. Пре тога сам обављао функцију заменика председника. Све време желим да срећна деца одрастају у срећне људе који остају да живе и раде у свом родном крају. За такав живот су неопходни добри услови њиховог одрастања, образовања и живота као и осећај заједништва који нас окупља око заједничког циља. Не одустајати то је мој највећи покретач који ће ме, надам се, заједно са мојим тимом, довести до успеха. Под успехом подразумевам пре свега сваки напор да се побољша квалитет живота наших суграђана.

У којој мери је предшколска установа важна за општину Лучани, да ли је видите као партнера у реализацији пројеката који се тичу подршке деци и породици?

Одраслима је задатак да промишљају, доносе добре одлуке и стварају услове за срећно детињство. То је уједно задатак сваког запосленог у предшколској установи. Тако, ова установа није само партнер локалној самоуправи већ мора бити носилац најважнијих пројеката за садржајнији и квалитетнији живот најмлађе генерације.

У оквиру стратегије развоја општине да ли је предвиђено проширивање просторног капацитета предшколске установе, понуда различитих краћих програма за децу која нису обухваћена предшколским васпитањем и образовањем?

Низ пројеката је реализовано у предшколској установи: обављена је комплетна реконструкција објекта у Лучанима у вредности 30 милиона динара, у сарадњи са Фондацијом „Новак Ђоковић“ организована је и заживела Школица живота у Котражи. Тако, запослени у овој установи заједно са руководством морају имати сталну одговорност, давати иницијативе и предлагати професионалне садржаје за сву децу предшколског узраста са наше територије. Наша стратегија је повећање капацитета за пријем све деце у предшколску установу. Пројекти у том циљу се израђују и са њима ће се конкурисати у свим фондовима.

Да ли се отварају могућности да општина финансира запошљавање стручних лица (логопеда), с обзиром да деца користе услуге у другим општинама, што додатно оптерећује родитеље?

Предшколска установа као и свако јавно предузеће и установа морају свакодневно сагледавати потребе за ажуријни и квалитетнији рад са децом. Сваки садржајни предлог за модернизован рад установе биће детаљно анализиран и подржан од стране локалне самоуправе.

Колико је локалној самоуправи битан рад ове установе говори податак да се од укупног буџета за њено функционисање одваја шести део, као и да се боравак сваког детета финансира из буџета 80 одсто док родитељи одвајају свега 20 одсто од економске цене боравка.

Порука за децу, особине успешног човека.

Наше мисли креирају наша осећања а осећања наше понашање. Чега је више таквих ће и осећања бити више. Зато, драга децо будите срећни, радосни и амбициозни.

Као што добар родитељ помаже детету у грађењу тих високо вреднованих особина, тако и добар васпитач мора уважавањем личности и активним слушањем детета да подстиче развој тих особина код деце.

Важно је да за сву децу има више награда, похвала, признавања, одобравања, подршке, јер управо нас наша деца воде ка будућности, вуку напред, ка развоју, креацији, искорачењу... И добит је дугорочна а задовољство свих нас немерљиво.

„Знам да има дан мама за месец дана, ало кад је дан тата?“

Васпитачица: „Ивона зашто плачеш?“

Ивона, кроз плач: „Зато што су ме мама и тата премазили.“

Васпитачица кашље. Марија: „Васпитачице, шта ти је данас, јуче си била нормална.“

„Васпитачице нешто си данас мало чудна и чупава на пунђу.“

„Димитрије, како се твоја мама одмара?“

„Она седне на фотељу, пребаци ноге и звижди уз кафу.“

„Мој тата када му не дамо да гледа фудбал и ја хоћу цртани, изађе испред собе, стане у ходник и игра луди плес.“

„Мој тата највише не воли да устаје, не чује телефон, али онда дође баба и мора на посао.“

„Ја се нисам уплашио вакцине, више сам затворио очи.“

Вукашин

Ивона

Марија

Тамара

Димиитрије

Димитрије

Елена

Павле

НОВИ ПРИСТУПИ
АЛТУРИСТИЧКИ ДУХ
ШАРЕНОЛИКЕ АКТИВНОСТИ
АНГАЖОВАНOST
РОДИТЕЉ КАО ЈЕДАН ОД НАС
АНИМАТОРИ
ДАРЕЖЉИВОСТ
ОГРОМНА ПОСВЕЋЕНОСТ
СТРАТЕГИЈА РАЗВОЈА
ТОПАО ЗАГРЉАЈ СВАКОГ ЈУТРА ЗА СВАКО ДЕТЕ